

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/67/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010775
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2121010775.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci vedenej proti odsúdenému: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 34T/13/2016, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.2.2023 č.k. 28Nt/18/2021-29, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8.6.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) rozhodol podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“), nar. XX.XX.XXXX v C., na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 34T/13/2016, keďže neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí práva podať sťažnosť vzdal.

Obhajca odsúdeného zahlásenú sťažnosť písomne neodôvodnil, pretože to nepokladal za potrebné a účelné. Odsúdený podanú sťažnosť odôvodnil vlastnoručným podaním nasledovne (skrátene):

Namietla, že nebol dilerom drog, ale len ich užívateľom, pričom podľa jeho názoru pri nezákonne zaistenom množstve drog sa jednalo len o 5 jeho vlastných dávok drog a nie o 12 dávok drog. Poukazuje nato, že expertíza nesprávne vyrátala a uviedla počet dávok.

Má zato, že súd pri ukladaní trest nesprávne vyhodnotil konkrétne hmotnoprávne ustanovenia Trestného zákona, čo viedlo k uloženiu neprimeraného trestu nemajúceho oporu v zákone. Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov považuje za neprimeraný. Pri ukladaní trest malo byť aplikované aj ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona, čím by došlo k úprave trestnej sadzby. Rovnako tak poukazuje na doplnenie dokazovania v trestnej veci až po záväznom právnom názore odvolacieho súdu, kedy došlo k pripojeniu trestných spisov a zásadu in dubio pro reo v prípade pochybností o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave (ďalej len „sťažnostný súd“) na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol okresný súd na verejnom zasadnutí o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania zo dňa 13.4.2021 vo veci Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 34T/13/2016. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nenastali žiadne novosti, pre ktoré by súd mohol povoliť obnovu konania, preto súd zamietol návrh odsúdeného na obnovu konania. Skutočnosti, ktoré uviedol odsúdený, nie sú skutočnosťami skôr neznámymi, resp. dôkazy, ktoré odsúdený navrhol v rámci povolenia obnovy konania vykonať, nie sú dôkazmi, ktoré by bolo možné vykonať už v pôvodnom konaní a ktoré by boli súdu neznáme. Z obsahu pripojeného spisu vyplynulo, že súd vykonal v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 34T/13/2016 dokazovanie listinnými dôkazmi, kde okrem iného skúmal aj jeho predchádzajúce odsúdenia, vrátane odsúdení Okresným súdom Bratislava III v konaní pod sp. z n. 3T/88/2014 a Okresným súdom Galanta v konaní pod sp. zn. 29T/39/2015, pričom v rozsudku v predmetnej trestnej veci súd odôvodnil ukladanie samostatného trestu. Rovnako tak aj odvolací súd sa vysporiadal s odvolacou argumentáciou odsúdeného, kde namietal zákonnosť trestu, že mu mal byť ukladaný súhrnný trest odňatia slobody. Okresný súd podotkol, že vo vzťahu k vine nebolo vykonané dokazovanie, pretože jeho vina bola konštatovaná na základe jeho priznania, resp. jeho vyhlásenia, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom toto vyhlásenie je po jeho prijatí súdom neodvolateľné, o čom bol odsúdený riadne poučený. Záverom okresný súd skonštatoval, že s námietkami odsúdeného, na ktorých založil svoj návrh na povolenie obnovy konania, sa už vysporiadali prvostupňový i odvolací súd v rámci základného trestného konania, a teda nejde v danom prípade o žiadne nové skutočnosti súdu skôr neznáme, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania.

Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo v súlade so zákonom, keď okresný súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil všetky potrebné listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

Sťažnostný súd ďalej zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na svoje rozhodnutie a skutočnosti, ktoré zistil z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil. Okresný súd správne postupoval pokiaľ obnovu konania v uvedenej trestnej veci zamietol v zmysle § 399 Trestného poriadku.

Účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania (neplatí revízny princíp), ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. Tieto sú totiž nezvratné, nemožno ich meniť, ani inak korigovať a dôkazy, ktoré už boli vykonané v pôvodnom konaní nemožno opakovať (revízia pôvodného rozhodnutia a predchádzajúceho mu konania prichádza do úvahy pri podaní dovolania, ak sú splnené zákonné podmienky pre uplatnenie tohto, od obnovy konania odlišného mimoriadneho opravného prostriedku). Súd je oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ povolenia obnovy konania domáha.

Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámých a až následne potom zisťuje, či tieto nové skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie, ktoré sa týka viny alebo trestu.

Aj podľa názoru sťažnostného súdu, skutočnosti a námietky uvádzané v rozsahu písomného podania odsúdeného nemožno považovať za dôvody povolenia obnovy konania. Inštitút obnovy konania patrí medzi mimoriadne opravné prostriedky, ktorými dochádza k prelomeniu právnej istoty nastolenej právoplatným rozhodnutím. Ako taký by mal byť využívaný len tam, kde pre jeho použitie svedčia dostatočne silné dôvody.

Sťažnostný súd poukazuje na to, že predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní (napr. výpoveď predtým nevypočutého svedka), ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom (napr. zmena výpovede svedka). Pod iným rozhodnutím o vine sa chápe napr. zistenie nových skutočností alebo dôkazov, po vykonaní a vyhodnotení ktorých by mohol byť vyslovený odsudzujúci rozsudok namiesto oslobodzujúceho rozsudku, alebo tiež naopak, prípadne ak by mohlo byť konanie páchatel'a posúdené ako priestupok, či zistenie podmienok umožňujúcich zastavenie trestného stíhania a pod.

Odsúdený vo svojej sťažnosti voči napadnutému uzneseniu, rovnako tak aj v samotnom návrhu na povolenie obnovy konania, poukazuje na zákonnosť dokazovania v pôvodnej trestnej veci, k tejto sťažnostnej námietke sťažnostný súd dodáva, že odsúdený sa v konaní pred súdom jednoznačne a priamo za prítomnosti aj svojho obhajcu priznal ku skutku opísanému v skutkovej vete obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava, a zároveň v pôvodnom konaní nenamietal žiadne skutkové okolnosti prípadu, a teda sa nevykonávalo dokazovanie v otázke viny, preto súd vo vzťahu k odsúdenému

vykonával dokazovanie v súvislosti s výrokom o treste. Takéto vyhlásenie je neodvolateľné a v rozsahu vyhlásenia nie je odsúdený oprávnený napádať výrok o vine urobený na podklade takého vyhlásenia, ani odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolacieho dôvodu, ak by závažným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Vyhlásenie o vine je jeho výlučným právom, ktorého nemožno k takémuto vyhláseniu nijakým spôsobom nútiť, pričom k takému rozhodnutiu pristupuje až po riadnom poučení o jeho následkoch, z vlastnej vôle a dobrovoľne. Vyhlásenie o vine je z hľadiska ďalšieho postupu súdu veľmi významné, keďže v rozsahu priznania sa nevykonáva kontradiktórne hlavné pojednávanie, ale otázkami zisťuje či toho času obžalovaný rozumie z čoho je obžalovaný, či bol poučený o svojich právach, či rozumie právnej kvalifikácii skutku, či vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin a či sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznáva k spáchaniu žalovaného trestného činu. Na základe kladných odpovedí obžalovaného a súhlasného stanoviska prokurátora súd rozhoduje o prijatí, respektíve neprijatí vyhlásenia obžalovaného. K tomuto rozhodnutiu súd v pôvodnom trestnom konaní nedospel len na základe vyhlásenia odsúdeného, ale aj na základe toho, že vyjadrenie odsúdeného bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní, v rámci ktorého bol odsúdený zastúpený obhajcom a mal možnosť sa ho naplno zúčastňovať a vyjadrovať sa k všetkým vykonaným dôkazom. Vzhľadom na domnelú nezákonnosť dôkazných prostriedkov odsúdeného, na ktorú okrem iného poukazuje vo svojej sťažnosti, a ktoré sa v predmetnom súdnom, resp. vyšetrovacom spise nachádzali, a ktoré odsúdený považuje za novú skutočnosť odôvodňujúcu povolenie obnovy konania, sťažnostný súd poukazuje na to, že tieto skutočnosti boli odsúdenému známe už v tom štádiu pôvodného konania, kedy súd rozhodoval vo veci samej, pretože mal možnosť sa s nimi oboznámiť v rámci záverečného preštudovania spisu, pričom bol riadne poučený o práve navrhnúť doplnenie vyšetrovania, mal možnosť oboznámiť sa na základe akých listinných dôkazov, prípadne iných dôkazných prostriedkov, je podaná obžaloba, v zmysle ktorej bol žalovaný za drogovú trestnú činnosť.

Čo sa týka sťažnostnej námietky odsúdeného ohľadom uloženia súhrnného trestu či aplikácie ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona, k tomuto sťažnostný súd dodáva, že sa nejedná o skutočnosti rozhodné pre povolenie obnovy konania. Navyše odsúdenému v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 34T/13/2016 prvostupňový rovnako i odvolací súd v odôvodnení rozhodnutí dali jasnú odpoveď na to ako ukladali trest a prečo nebolo možné uložiť súhrnný trest.

Za novú, skôr neznámu skutočnosť nemožno ani v žiadnom prípade považovať doplnenie dokazovania v pôvodnej trestnej veci až po záväznom právnom názore odvolacieho súdu, kedy došlo k pripojeniu trestných spisov a zásadu in dubio pro reo v prípade pochybností o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie.

K povoleniu obnovy konania tak nemôže viesť ani subjektívna nespokojnosť a nesúhlas odsúdeného s postupom orgánov činných v trestnom konaní ako aj jeho nespokojnosť s postupom a rozhodnutím súdu. Ide o skutočnosti, ktoré boli už predmetom dokazovania v konaní, ktoré predchádzalo právoplatnému rozsudku.

Z uvedeného je teda zrejmé, že odsúdeným uvádzané okolnosti nemajú povahu dôkazov a skutočností, ktoré by boli súdu skôr (v pôvodnom konaní) neznáme a ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. Sťažnostný súd sa preto so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil a na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom odôvodnené, preto sťažnostný súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, nepovažoval sťažnosť odsúdeného za dôvodnú a neakceptoval ju. So skutkovými a právnymi námietkami odsúdeného sa totiž okresný súd v napadnutom uznesení riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na sťažnostnom súde.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti okresný súd správne a v súlade so zákonom ustálil, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Z uvedených dôvodov považoval sťažnostný súd napadnuté uznesenie za správne a zákonné, čo bolo dôvodom zamietnutia sťažnosti odsúdeného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.